

het Lagerhuis voldoende steun – algemeen werd trouwens beseft dat men Churchill als oorlogsleider niet kon missen.

Men dient daarbij in het oog te houden dat de crisis in Griekenland samenviel met het Duitse Ardennen-offensief dat duidelijk had gemaakt dat van de Geallieerden een extra-krachtsinspanning nodig was om van het westen uit Duitsland binnen te dringen.

*

Ook na de Geallieerde landingen in Normandië was er geen sprake geweest van effectieve coördinatie tussen de operaties van de Geallieerde en die van de Russische strijdkrachten. Wel te verstaan: de Geallieerde opperbevelhebber, generaal Eisenhower, was er toen toe overgegaan, het Russische opperbevel van tijd tot tijd in te lichten over zijn offensieve plannen maar Stalin had niet meer gedaan dan er zorg voor dragen dat de Geallieerde militaire missies in Moskou de communiqués van het Russische opperbevel enige uren kregen voordat zij aan de pers werden verstrekt. Pas begin januari doorbrak Stalin enigszins zijn zwijgzaamheid: toen Churchill, uit Athene teruggekeerd, hem op 6 januari de pertinente vraag seinde wat zijn militaire plan voor de naaste toekomst was, antwoordde hij op de 7de dat het Rode Leger niet later dan de tweede helft van januari een nieuw sterk offensief zou inzetten. Dat offensief (wij komen er nog op terug) werd in feite nog iets eerder ingezet, op de 12de namelijk, en toen Eisenhowers plaatsvervanger, de Engelse *Air Marshal Sir Arthur Tedder*, enkele dagen later in Moskou een gesprek met Stalin kon voeren, kreeg hij te horen dat het de bedoeling van de Russen was om van de Weichsel een grote sprong te maken naar de Oder. Als dat lukte, zou het Rode Leger Berlijn tot op minder dan 100 km zijn genaderd.

Dat vooruitzicht onderstreepte de noodzaak van nieuwe offensieve operaties der Geallieerden. Maar welke?

Eind januari kwam vast te staan dat Churchill en Roosevelt, door hun stafchefs vergezeld, begin februari Stalin en zijn naaste militaire medewerkers op de Krim in Jalta zouden ontmoeten – wenselijk was het dat Engelsen en Amerikanen het dan tevoren eens waren geworden over de militaire operaties die zij hunnerzijds wilden ondernemen. Daartoe ontmoetten de Engelse *Chiefs of Staff* hun Amerikaanse collega's eind januari